

Gæne for de større Skibe — det angaar nemlig ikke de mindre — vil imidlertid ikke være af anden Betskaffenhed, end den er paa andre Steder i Landet. Limfjordsbroen maa jo f. Ex. Skibene paa Limfjorden finde sig i at passere, og det forarsager ingen større Vanskelighed. Ved Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdene skulde ordnes der, var man i sin Tid meget bekymret for de Søfarende dersteds, og det blev da vedtaget at lægge et Bugserdampskib til deres Raadighed, som skulde hjælpe dem igennem mod en meget lille Betaling. Staten maatte saa betale et Tilskud til dette Skib, for at det saa meget lettere og billigere kunde føre Skibene igennem. Man sagde dengang, at det var under særegne Forhold; der var nemlig en Pontonbro ganske tæt ved, som yderligere besværliggjorde Skibsfarten, naar Skibene skulde stoppe op og vende indenfor i det Vassin, som kom til at ligge mellem de to Broer, og det vilde være saa meget mere generende, som Gjennemgangene gjennem Broerne ikke vare ligeoverfor hinanden. Alting er imidlertid gaaet ganske jevnt, og der har slet ikke viist sig at være saadanne Besværligheder derved. Der er ikke et eneste Skib, der har seilet paa Broen, eller som har berørt den og enten gjort den Skade eller selv taget Skade, og det er i en ganske forpindende Grad, at Bugserdampskibet er blevet benyttet, saaledes at man endogsaa nu er bleven enig om at inddrage dette. Men kan man seile gennem en Bro paa Limfjorden, kan man vel ogsaa gjøre det ved Masnedfund. Jeg kan altsaa ikke se, at man med Rette kan sige, at det er en Foranstaltning, som vil være i den Grad besværlig for Skibsfarten ved Vordingborg, at man af Hensyn dertil skulde gjøre Anlaeg i høj Grad dyrere og i væsentlig Henseende mindre ønskeligt. Jeg tror derfor, at det vil være fuldkommen berettiget og rigtigt, naar Udvalget med sin Sympathi for, at man gjør, hvad man kan for Skibsfarten, altsaa for ikke at forulempe Skibsfarten paa det Sted, dog holder fast ved det, som er foreslaaet, altsaa opnaar Hovedhensigten dermed, med Diet samtidig henvendt paa, at man, hvis Forholdene skulde vise sig at lægge Besværligheder af betænkelig Natur i Veien for Skibsfarten, paa en anden Maade vil se at komme de Paagjældende tilhjælp, ialtsald ved nogen Hjælp til en Havn eller et Anlægssted paa den vestlige Side af Broen. — Med Hensyn til det af Udvalget udtalte Ønske om, at der ved Opførelsen af de nødvendige Bygninger ved Havnen paa Sydsiden af Masnedø maa blive taget Hensyn til Muligheden af, at det senere kunde findes fornødent at anlægge en større Station, og at Bygningerne da maatte blive af den Betskaffenhed, at de kunne passe ind i eller benyttes ved et større Stationsanlæg der, skal jeg bemærke, at jeg, saavidt det er gjørligt, skal paase, at denne Hensigt bliver tagen tilfølge. — Hvad angaar Ordningen med det lolland-falsterke

Jernbaneselskab, vil den jo blive foretaget eller sat i Verk, saasnart Loven er udkommen, og jeg skal under disse Forhandlinger beslutte mig paa, at Forholdet ordnes saaledes som udtalt af det ærede Udvalg, hvad jeg ogsaa anser for at være det Rigtigste, nemlig at Staten selv, baade hvad Anlaeg af Havnen angaar og hvad Ordningen af Driftsforholdene angaar, vil foretage det Nødvendige med Tilskud fra det nævnte Jernbaneselskab, idet jeg anser det for det Sikkest og Paalideligste, at ogsaa denne Overførsel lægges i een Haand. Hvorledes Forholdene forøvrigt ville stille sig, dærom kan jeg ikke have nogen Mening, førend Forhandlingerne ere tilendebragte. Regjeringen skal, som sagt, alvorligt bestræbe sig for at ordne Forholdet saaledes som ogsaa af Udvalget anset for rigtigt. Naar der tales om Erhvervelse af disse Jernbaner for Diebliffet, da er dette, som jeg allerede har udtalt i en Skrivelse til det ærede Udvalg, ikke for Tiden Regjeringens Afgt, og jeg ser heller ikke, at der er nogen særlig Opfordring dertil. Det Ønske, der er udtalt om en Omordning af Samfærdselsforholdene mellem Lolland—Falster og Sjælland derved, at der blev to Gange gjennemgaaende Forbindelse mellem Nerne og Kjøbenhavn istedetfor nu kun een Gang, vil man jo ganske vist have i Betragtning. Efter Jernbanebestyrelsens Mening vil det imidlertid ikke kunne lade sig gjøre, uden ved Indlæggelse af et nyt Log, som er en Foranstaltning af ikke ringe Betskning, men som jo ogsaa har sin Betsknighed. Man skal ikke undlade at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Jeg skal saaledes tillade mig at henfille til det høie Thing at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg har altsaa Intet at erindre imod, at den af Udvalget foreslaaede Ændring ligeledes vedtages.

Ordføreren (Clausen): Jeg kan ikke Andet end takke den høitærede Minister for den Belvillie, hvormed han har stillet sig til Udvalgets Arbejde, og navnlig hans Løfte om, at det ogsaa vil blive taget under Overveelse, hvorvidt det vil være muligt at gennemføre en bedre Driftsplan for de lollandste Stationer. Til min ærede Kollega for Søstjebing (Stürup) skal jeg sige, at naar Enden er god, er Alting godt. Det ærede Medlem sluttede jo sit Foredrag med at sige, at som Lollit var han glad ved Loven og vilde anbefale den, og saa siger jeg, naar Enden er god, er Alting godt; men det ærede Medlems Foredrag vil vistnok blive betragtet paa en anden Maade, naar det bliver kjendtovre paa Lolland, thi alle de Indvendinger, han gjorde, vare om trent ligesaa mange Hindringer for Lovforslagets Gjennemførelse, og jeg er vis paa, at manovre i Søstjebingfredsen ikke vilde vide ham stor Tak, dersom dette Lovforslag derved var bleven forhindret og det ikke var lykkedes os at føre det igennem paa den Maade, som det nu foreligger